

Uchwała

Komisji Habilitacyjnej z dnia 21 października 2021 roku zawierająca opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo dr Małgorzacie Mieszek

§ 1

Komisja Habilitacyjna, powołana przez Komisję Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie literaturoznawstwo, na posiedzeniu w dniu 21 października 2021 roku, w którym uczestniczyli wszyscy członkowie Komisji, w głosowaniu jawnym (głosów ZA – 7, głosów PRZECIW – 0, głosów WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ – 0) – działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.) i Regulaminu określającego szczegółowy tryb postępowania w sprawie nadania stopnia doktora i doktora habilitowanego w Uniwersytecie Łódzkim przyjętego uchwałą Senatu Uniwersytetu Łódzkiego nr 660 z 27 stycznia 2020 r. ze zm. (dalej: Regulamin), § 12 ust. 5 Regulaminu, § 31 ust. 1 oraz § 34 Statutu Uniwersytetu Łódzkiego przyjętego uchwałą Senatu Uniwersytetu Łódzkiego nr 440 z dnia 27 maja 2019 r. ze zm., zarządzenia nr 104 Rektora Uniwersytetu Łódzkiego z dnia 15 lutego 2021 r. w sprawie zmiany zarządzenia nr 182 Rektora UŁ z dnia 28 września 2020 r. w sprawie powołania komisji do spraw stopni naukowych działających w Uniwersytecie Łódzkim i ich przewodniczących – po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku oraz po przyjęciu kolokwium habilitacyjnego podjęła uchwałę, w której stwierdza, że aktywność naukowa dr Małgorzaty Mieszek po uzyskaniu stopnia doktora oraz osiągnięcie naukowe w postaci monografii *Twórczość dramatopisarska Jana Bielskiego SJ (1714-1768)* stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej literaturoznawstwo, i wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania dr Małgorzacie Mieszek stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo.

Komisja rekomenduje Komisji Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie literaturoznawstwo poparcie wniosku dr Małgorzaty Mieszek i nadanie jej stopnia doktora habilitowanego.

§ 2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik nr 3 stanowiący jej Uzasadnienie.

§ 3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Przewodniczącemu Komisji Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie literaturoznawstwo.

Przewodnicząca komisji: prof. dr hab. Mirosława Hanusiewicz-Lavallee (KUL)

Mirosława Hanusiewicz-Lavallee

Recenzent: prof. dr hab. Roman Dąbrowski (UJ)

Roman Dąbrowski

Recenzent: prof. dr hab. Danuta Künstler-Langner (UMK)

Danuta Künstler-Langner

Recenzent: prof. dr hab. Katarzyna Meller (UAM)

Katarzyna Meller

Recenzent: prof. dr hab. Piotr Urbański (UAM)

P. Urbański

Członek komisji: prof. dr hab. Małgorzata Leyko (UŁ)

M. Leyko

Sekretarz komisji: prof. dr hab. Arkadiusz Morawiec (UŁ)

A. Morawiec

Uzasadnienie Uchwały Komisji Habilitacyjnej z dnia 21 października 2021 roku zawierającej opinię w sprawie nadania dr Małgorzacie Mieszek stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo

Uchwała Komisji powołanej do zaopiniowania wniosku dr Małgorzaty Mieszek o nadanie stopnia doktora habilitowanego została podjęta w trybie jawnym podczas obrad przeprowadzonych zdalnie z wykorzystaniem aplikacji Microsoft Teams. Recenzenci i pozostali członkowie Komisji zapoznali się z dorobkiem naukowym, dydaktycznym, organizacyjnym i popularyzatorskim Habilitantki. Wszyscy członkowie Komisji wzięli udział w kolokwium habilitacyjnym oraz końcowym posiedzeniu dnia 21 października 2021 roku. Po odebraniu kolokwium, złożonego przez Habilitantkę zgodnie z rygorami określonymi w Regulaminie określającym szczegółowy tryb postępowania w sprawie nadania stopnia doktora i doktora habilitowanego w Uniwersytecie Łódzkim przyjętym uchwałą Senatu Uniwersytetu Łódzkiego nr 660 z 27 stycznia 2020 r. ze zm., a także po uwzględnieniu ocen zawartych w recenzjach, **Komisja postanowiła rekomendować Komisji Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie literaturoznawstwo wniosek dr Małgorzaty Mieszek o nadanie stopnia doktora habilitowanego.** Głosowanie w tej sprawie było jednomyślne: 7 osób opowiedziało się za poparciem wniosku, nikt nie był przeciwny i nikt nie wstrzymał się od głosu.

Komisja uznała, że dr Małgorzata Mieszek spełnia wszystkie wymogi awansowe zgodnie z art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.).

1. Sylwetka i przebieg kariery naukowej Habilitantki

Dr Małgorzata Mieszek ukończyła studia polonistyczne na Uniwersytecie Łódzkim, gdzie uzyskała tytuł zawodowy magistra w 2001 roku. W 2006 roku obroniła na Wydziale Filologicznym tegoż uniwersytetu dysertację doktorską *Staropolskie intermedia w teatrach szkolnych*, napisaną pod kierunkiem prof. Jana Okonia. Jako autorka tej rozprawy zajęła 2. miejsce w konkursie na Nagrodę im. Konrada i Marty Górskich. Od roku 2001 dr Mieszek zatrudniona jest w Zakładzie Literatury Dawnej, Edytorstwa i Nauk Pomocniczych, w Uniwersytecie Łódzkim, obecnie jako adiunkt. Jest autorką dwóch monografii oraz jednej edycji krytycznej wydanej w formie książkowej, 17 artykułów w czasopismach naukowych, 18

ogłoszonych w monografiach wieloautorskich oraz jest współredaktorem jednej z takich monografii. Jej prace ukazywały się w takich czasopismach, jak „Pamiętnik Literacki”, „Pamiętnik Teatralny”, „Tematy i Konteksty”, „Prace Polonistyczne”, „Acta Universitatis Lodzianensis. Folia Litteraria Polonica”. Habilitantka była wykonawcą w dwóch zespołowych projektach naukowych. Wygłosiła referaty na 20 konferencjach naukowych, zorganizowanych m.in. przez Uniwersytet Warszawski, Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, Katolicki Uniwersytet Lubelski, Uniwersytet Wrocławski, Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Badań Teatralnych. W swojej pracy naukowej skupia się na barokowym dramatopisarstwie jezuickim, choć uwzględnia także inne kręgi zagadnień, jak np. literatura okolicznościowa, epistolografia, kalendarze staropolskie, literatura dla dzieci, funkcjonowanie tradycji staropolskiej w wieku XX. Jako swoje najważniejsze osiągnięcie w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego wskazała monografię *Twórczość dramatopisarska Jana Bielskiego, SJ (1714-1768)*, opublikowaną w 2020 roku w Wydawnictwie Uniwersytetu Łódzkiego.

2. Ocena monografii przedstawionej jako główne osiągnięcie naukowe w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego

Wszyscy członkowie Komisji wysoko ocenili przedstawioną do oceny monografię *Twórczość dramatopisarska Jana Bielskiego, SJ (1714-1768)*.

Zdaniem prof. Danuty Künstler-Langner jest to praca nowatorska, ciekawa, erudycyjna, a przy tym pięknie napisana. Prof. Katarzyna Meller uznała, że jej przedmiot, dramaty Bielskiego, został wybrany trafnie, zaś poczynione ustalenia są istotne dla przyszłych badań nad literacką aktywnością jezuitów w I Rzeczypospolitej, szczególnie zaś nad twórczością dramatopisarską i dziejami teatru konwiktowego w XVIII wieku. Recenzentka podkreśliła wszechstronność i skrupulatność przeprowadzonych analiz, dokonanych za pomocą tradycyjnych narzędzi i w oparciu o dobrze sprawdzone metodologie. Pozwoliły one uzyskać bardzo dobre efekty, choć – dodała prof. Meller – nie prowadzą one do problematyzacji zagadnień, która od studium przypadków mogłaby wieść ku kwestiom natury ogólniejszej niż eksponowany w monografii kontekst estetyczny. Notabene, podobne zarzuty pojawiły się w recenzji prof. Romana Dąbrowskiego, stwierdził on mianowicie, że w badaniach Habilitantki brakuje ujęcia komparatystyczno-tematologicznego. Prof. Meller za niewątpliwy walor monografii uznała natomiast wzorowe udokumentowanie źródłowe oraz umocowanie wyników dociekań w analizie licznych i różnorodnych tekstów. Uznała ją za opracowanie wartościowe i w pełni oryginalne, zarówno ze względu na przedmiot, jak i ujęcie. Zasadność przyjętych

założeń metodologicznych i skrupulatność w zakresie kwerendy, prezentacji źródeł oraz stanu badań podkreślił także prof. Dąbrowski. Drobne zastrzeżenia zgłosił on wobec fragmentów rozprawy, w których autorka prezentuje zmiany zachodzące w teatrze i dramacie jezuickim w interesującym ją okresie. Zdaniem Recenzenta wartość monografii, wnoszącej do obrazu zjawisk teatralnych około połowy XVIII wieku nowe, cenne poznawczo treści, polega głównie na solidnej, rzeczowej prezentacji dorobku dramatopisarskiego Bielskiego, a zarazem pokazaniu jego usytuowania w kontekście ówczesnego dramatopisarstwa zakonnego, a szczególnie jezuickiego, oraz, co istotne, zauważalnych w tych utworach, obok rozwiązań tradycyjnych, zabiegach, które mają na celu spełnienie formalnych reguł klasycznych, a w perspektywie założonego przesłania – niektórych społecznych i etycznych idei oświecenia. Walory rozprawy docenił także prof. Piotr Urbański. Pewne zastrzeżenia wzbudziła w nim jej kompozycja, pracę tę określił jednak jako frapującą, pobudzającą do dyskusji, choć i polemiki. Przyznał, że trudno będzie pisać o Bielskim oraz o dramacie i teatrze jezuickim w osiemnastowiecznej Polsce bez uwzględnienia książki dr Mieszek. Prof. Mirosława Hanusiewicz-Lavallee stwierdziła, że przedstawiona w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego staranna i rzetelna monografia, oparta na obszernym materiale literackim, analizowanym uważnie i kompetentnie, przynosi istotne ustalenia źródłowe i materiałowe, ujmuje wiarygodnością zademonstrowanego warsztatu filologicznego oraz rzadką znajomością repertuaru sceny jezuickiej. Zalety te decydują o bardzo pozytywnej ocenie monografii, mimo ujawnionych w niej pewnych mankamentów, takich jak – notabene, wspomniana także przez prof. Meller i prof. Dąbrowskiego – nieumiejętność przeniesienia prowadzonej w książce refleksji na poziom bardziej ogólny. Prof. Małgorzata Leyko dostrzegła w monografii opracowanie oryginalne i pionierskie, przynoszące szerokie omówienie dzieł scenicznych autora postrzeganego dotychczas głównie z perspektywy jego pism historycznych i pedagogicznych. Za duży atut uznała odczytanie twórczości Bielskiego w kontekście bogactwa tematów i form gatunkowych zreformowanego teatru jezuickiego i tradycji francuskiego klasycyzmu. Wskazała także na erudycję i rzetelny warsztat badawczy autorki. Jej książka – w opinii prof. Leyko – stanowi istotny wkład w polonistyczne badania literaturoznawcze, poszerza także naszą wiedzę o teatrze dawnym. Prof. Arkadiusz Morawiec ocenił rozprawę wysoko, docenił zwłaszcza odzwierciedlone w niej umiejętności analityczno-interpretacyjne Habilitantki.

3. Ocena pozostałego dorobku publikacyjnego i aktywności naukowej

Komisja wysoko oceniła także pozostałe prace Habilitantki i jej wielostronną, dynamiczną aktywność naukową.

Prof. Künstler-Langner wskazała, że publikacje Habilitantki cechuje wysoki poziom merytoryczny, wiele z nich to pionierskie wypowiedzi na temat form i nurtów dawnej kultury polskiej. Zdaniem Recenzentki dr Mieszek jest badaczką wszechstronną, dysponującą szerokim zakresem zainteresowań, jej dorobek naukowy dotyczy nie tylko prac badawczych (monografii i artykułów), lecz także działalności edytorskiej. Stwierdziła, że dr Mieszek jest znana i rozpoznawalna w środowisku naukowym. W opinii prof. Meller Habilitantka jest uczoną skrupulatną, dysponującą solidnym warsztatem naukowym, dobrze znającą materię staropolskiej kultury i stan jej badań. Jej prace są zakotwiczone w tekstach źródłowych w ich wielorakiej postaci, badaczka eksploruje je rzetelnie, ze znanstwem przedmiotu i pracowicie interpretuje. Pod względem formalnym jej rozprawy są bez zarzutu. Zwraca w nich uwagę jasność i precyzja wykładu. Recenzentka podkreśliła, że główne osiągnięcie naukowe i inne publikacje dr Mieszek są oryginalnymi opracowaniami literaturoznawczymi i wydatnie pomnażają wiedzę o dawnym polskim piśmiennictwie i kulturze. Z kolei prof. Dąbrowski pozostały dorobek naukowy Habilitantki uznał za dość bogaty pod względem ilościowym. Docenił walory poznawcze książki *Intermedium polskie XVI–XVIII wieku*, niektórych artykułów (dotyczących zarówno literatury dawnej, jak i literatury dla dzieci) oraz edycji utworu Stanisława Sadowskiego *Peomer, król messeński*. W opinii Recenzenta dr Mieszek aktywnie uczestniczy w ogólnopolskim życiu naukowym, natomiast skromnie przedstawia się międzynarodowy wymiar jej aktywności. Prof. Piotr Urbański pozostały dorobek naukowy określił jako budowany bardzo konsekwentnie pod względem tematycznym, dodał, że szczęśliwie sięga Habilitantka również po zagadnienia i tematy, które nie wiążą się z głównym nurtem jej badań, czyli staropolskim teatrem. Do szczególnie ważnych osiągnięć Recenzent zaliczył, oprócz rozprawy o Bielskim, monografię *Intermedium polskie XVI–XVIII wieku* (która jednak – co zaznaczył – z powodów formalnych, jako rozbudowana i zmieniona wersja rozprawy doktorskiej, nie może podlegać powtórnej ocenie) i edycję dramatu *Peomer*. Doktor Mieszek dowodzi nią – stwierdza prof. Urbański – że jest rzetelną edytorką i komentatorką tekstu, a przy tym teatralnego myślenia o dawnym dramacie. Dorobek Habilitantki w postaci artykułów prof. Urbański ocenił jako bardzo pokazny. Za obfity i merytorycznie bardzo spójny uznała dorobek naukowy Kandydatki prof. Hanusiewicz-Lavallee. Podkreśliła, że dr Mieszek uczestniczy aktywnie w ogólnopolskim życiu naukowym, wygłaszając referaty na licznych konferencjach, organizowanych przez znaczące ośrodki akademickie kraju, odważnie poddając pod dyskusję i zewnętrzną ocenę efekty swojej pracy. Dodała, że jej nieraz odkrywcze ustalenia

źródłowe mają potencjał, który mógłby zainteresować również badaczy poza Polską. Prof. Małgorzata Leyko podkreśliła dużą różnorodność tematyczną i problemową badań prowadzonych przez Habilitantkę. Doceniła zwłaszcza edycję dramatu *Peomer*. Stwierdziła, że Habilitantka wykazuje dużą aktywność naukową w środowisku ogólnopolskim, czego świadectwem jest uczestnictwo w konferencjach naukowych oraz udział jako wykonawcy w grantach przyznanych przez NCN oraz projekcie realizowanym w ramach NPRH. Prof. Arkadiusz Morawiec podkreślił, że obszar badań, na który Habilitantka wkroczyła u progu swojej kariery naukowej, jest konsekwentnie przez nią poszerzany i wzbogacany, zaś postawa badawcza rozwijana z konsekwencją i bardzo dobrymi efektami.

4. Ocena aktywności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej

Członkowie Komisji wysoko ocenili także działalność dydaktyczną, organizacyjną i popularyzatorską Habilitantki.

Wprawdzie prof. Dąbrowski uznał aktywność organizacyjną dr Mieszek za „dosyć skromną”, wszelako dodał, iż jest ona godna zauważenia; w opinii Recenzenta Habilitantka wykazuje się większą aktywnością w zakresie działań popularyzujących naukę. Prof. Meller podkreśliła, że na pozytywną ocenę zasługuje w szczególności wytrwała i owocna praca dydaktyczna Habilitantki. Prof. Hanusiewicz-Lavallee uznała, że osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne dr Mieszek są adekwatne dla tego etapu kariery akademickiej; świadczą one o zaangażowaniu w pracę na rzecz macierzystej uczelni i rzetelności w wykonywaniu powierzonych obowiązków.

5. Ocena kolokwium habilitacyjnego

Członkowie Komisji przebieg kolokwium habilitacyjnego ocenili pozytywnie.

Bardzo wysoko ocenili wykład. Wskazali, że był on dobrze przygotowany, atrakcyjny, interesujący i przeprowadzony sprawnie. Prof. Meller podkreśliła, że Habilitantka potrafiła ujawnić w nim wszystkie pozytywne cechy swojego warsztatu, zwłaszcza osadzenie analiz w materiale źródłowym, często dotąd nieznanym. Pozytywnie oceniono także dyskusję z Habilitantką. Wprawdzie niektórzy członkowie Komisji (prof. Dąbrowski, prof. Leyko) nie byli w pełni usatysfakcjonowani z odpowiedzi Habilitantki, nie rzutowało to jednak na sformułowaną przez nich ocenę odpowiedzi – uznanej za poprawną, rzetelną, a także na ocenę całego kolokwium – zdecydowanie pozytywną.

Konkluzje

Komisja Habilitacyjna wskazała na staranność i rzetelność monografii przedstawionej jako główne osiągnięcie w postępowaniu habilitacyjnym, na poddany analizie i interpretacji obszerny materiał literacki, analizowany uważnie i kompetentnie, przynoszący istotne ustalenia źródłowe, materiałowe. Podkreślono wiarygodność zaprezentowanego warsztatu badawczego oraz rzadką znajomość repertuaru sceny jezuickiej. Doceniono obfitość dorobku publikacyjnego, udział Habilitantki w konferencjach organizowanych w różnych ośrodkach naukowych, jej budzący szacunek dorobek dydaktyczny i organizacyjny, adekwatny do etapu kariery, na którym się znajduje. Komisja uznała, że osiągnięcia badawcze, dydaktyczne, organizacyjne i popularyzatorskie dr Małgorzaty Mieszek w pełni odpowiadają warunkom formalnym i merytorycznym, stawianym kandydatom do stopnia doktora habilitowanego. W końcowej dyskusji przeprowadzonej na posiedzeniu Komisji w dniu 21 października 2021 roku pozytywna ocena wniosku Habilitantki, wyrażona wcześniej w recenzjach i opiniach, znalazła pełne potwierdzenie i uszczegółowienie.

Po przeprowadzeniu jawnego głosowania, zakończonego wynikiem: 7 głosów „za”, 0 „przeciw” oraz 0 „wstrzymujących się”, **Komisja podjęła uchwałę wyrażającą pozytywną opinię w sprawie wniosku dr Małgorzaty Mieszek o nadanie jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo.**

Przewodnicząca komisji: prof. dr hab. Mirosława Hanusiewicz-Lavallee (KUL)

Mirosława Hanusiewicz-Lavallee

Recenzent: prof. dr hab. Roman Dąbrowski (UJ)

Roman Dąbrowski

Recenzent: prof. dr hab. Danuta Künstler-Langner (UMK)

Danuta Künstler-Langner

Recenzent: prof. dr hab. Katarzyna Meller (UAM)

Katarzyna Meller

Recenzent: prof. dr hab. Piotr Urbański (UAM)

Piotr Urbański

Członek komisji: prof. dr hab. Małgorzata Leyko (UŁ)

M. Leyko

Sekretarz komisji: prof. dr hab. Arkadiusz Morawiec (UŁ)

Arkadiusz Morawiec